

Tarih: 07.01.2022

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فَاَمَّا الْیَتِیْمَ فَلَا تُقَهَّرْ ط

قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

اَنَا وَكَافِلُ الْیَتِیْمِ فِی الْجَنَّةِ هَكَذَا. وَاَشَارَ بِالسَّبَّابَةِ

وَالْوَسْطَى، وَفَرَجَ بَيْنَهُمَا شَيْئًا

YETİMLERİN VE ÖKSÜZLERİN KORUNMASI

Muhterem Kardeşlerim!

Fert ve toplum olarak birçok görevimiz vardır. Bu görevlerden biri de, yetim ve öksüzlerimizi koruyup kollamak, onların maddî-manevî ihtiyaçlarını karşılamaktır. Bilindiği gibi dilimizde babasını kaybetmiş çocuk, erginlik (rüşt) çağına erinceye kadar yetimdir. Annesiz kalan çocuk da öksüz diye anılır. Bu yavrularımız himayeye, şefkat ve ilgiye muhtaçtır. Hayatlarını tek başına sürdürmeye gücü yetmeyen yetim ve öksüzlere destek olmak, eğitimlerini sağlamak, onları bir aile şefkati ile geleceğe hazırlamak, başta yakınları olmak üzere toplum olarak hepimizin dinî ve insanî görevlerindedir. Yetim ve öksüzleri gözetmek farz-ı kifâyedir. Yani toplumda bir yetim sahipsiz ve himayesiz kalır, ilgi görmez, iyi yetiştirilmezse o toplumdaki bütün insanlar günahkâr olur, Allah katında sorumlu tutulur.

Değerli Mü'minler!

Yüce dinimiz İslâm, yetimlerin himaye edilmesine, bakılıp barındırılmasına fevkalade önem vermiş, onlara özel bir hassasiyet göstermemizi istemiştir. Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmaktadır: “...Sana yetimler hakkında soruyorlar. De ki: Onları iyi yetiştirmek (yüz üstü bırakmaktan) daha hayırlıdır. Eğer onlarla birlikte yaşarsanız,

(unutmayın ki) onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah, işleri bozanla düzelteni bilir...”¹

Kendisi de bir yetim olarak büyüyen Sevgili Peygamberimiz, bizzat evinde yetimi barındırmış ve yetimi himaye edenlere şu müjdeyi vermiştir: “Ben ve yetime kol kanat geren kimse cennette böyle (yan yana) olacağız.” buyurdu ve aralarını hafifçe açarak işaret parmağıyla orta parmağını gösterdi.”²

Aziz Kardeşlerim!

Yetimler ve öksüzler Allah’ın bizlere emanetidir. Rabbimiz onlara daima iyi muamelede bulunmamızı, şefkatle yaklaşmamızı şöyle emretmektedir: “O halde sakın yetimi ezme.”³

Yetime gösterilmesi gereken güzel muamelelerden birisi de mallarının en iyi şekilde korunmasıdır. Yetim malı yiyenler, yetimin malına ihanet edenler, Rabbimiz tarafından şiddetli bir şekilde ikaz edilmiştir. Bu hususta şöyle buyrulmaktadır: “Yetimlere mallarını verin. Temizi pis olanla (helali haramla) değişmeyin. Onların mallarını kendi mallarınıza katıp yemeyin. Çünkü bu büyük bir günahdır.”⁴ Peygamber Efendimiz de yetim malı yemeyi insanı mahveden büyük günahlar arasında saymıştır.⁵ Öyleyse geliniz; yetim ve öksüzlerimizi sevelim, başlarını okşayalım. Onlara yardımcı olmaya çalışalım. Aksi takdirde bu görevin ihmal edilmesi hem Allah katında sorumluluğumuzu artırır hem de toplumda bir takım huzursuzlukların doğması kaçınılmaz olur.

Hutbemi bir hadis-i şerif meâli ile bitiriyorum: “Müslümanlar içinde en hayırlı ev; içinde yetime iyi davranılan evdir. Müslümanlar içinde en kötü ev de yetime kötü davranılan evdir.”⁶

¹ Bakara, 2/220.

² Buhari, Talak, 25.

³ Duha, 93/9.

⁴ Nisa, 4/2.

⁵ Buhari, Vesaya, 23.

⁶ İbn Mace, Edeb, 6.